

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.8.2011
COM(2011) 516 final

2011/0223 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 din 13 iulie 2009 privind instituirea
unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize¹ (Codul vizelor) se aplică de la 5 aprilie 2010. În conformitate cu articolul 51 din Codul vizelor, instrucțiunile operaționale privind aplicarea în practică a dispozițiilor regulamentului au fost elaborate prin Decizia Comisiei de stabilire a Manualului privind prelucrarea cererilor de viză și modificarea vizelor eliberate, adoptat la 19.3.2010².

În timpul elaborării manualului, s-a constatat că formularea de la articolul 3 alineatul (5) literele (b) și (c) era neclară:

- (a) la articolul 3 alineatul (5) litera (b) privind exonerarea de obligația de a deține viză de tranzit aeroportuar pentru titularii permiselor de ședere eliberate de anumite țări, trimiterea la statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la adoptarea prezentului regulament și la toate statele membre ale Uniunii Europene care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului Schengen (în prezent, Bulgaria, Irlanda, Cipru, România și Regatul Unit) a fost omisă;
- (b) la articolul 3 alineatul (5) litera (c) privind exonerarea de obligația de a deține viză de tranzit aeroportuar pentru titularii vizelor eliberate de anumite țări, trimiterea la statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la adoptarea prezentului regulament și la statele membre ale Uniunii Europene care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului Schengen (în prezent, Bulgaria, Irlanda, Cipru, România și Regatul Unit) a fost omisă;
- (c) în plus, în timpul elaborării manualului, s-a constatat că formularea din textul actual al articolului 3 alineatul (5) litera (c) permite două interpretări și că ar trebui clarificat faptul că titularii vizelor eliberate de statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la adoptarea prezentului regulament, de statele membre ale Uniunii Europene care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului Schengen și de anumite țări terțe sunt exonerati de obligația de a deține viză de tranzit aeroportuar atunci când călătoresc în țara care a eliberat viza sau în orice altă țară terță și atunci când se întorc din statul emitent, după ce au utilizat viza (dar nu atunci când se întorc din oricare altă țară terță);
- (d) trimiterea la statele care sunt părți la Acordul privind Spațiul Economic European este redundantă, deoarece acestea sunt fie state membre cărora li se aplică prevederile articolului 3 alineatul (5) litera (a), fie țări asociate cărora li se aplică prevederile articolului 3 alineatul (5) litera (a) prin intermediul acordului sau al protocolului de asociere în cauză.

Anterior lunii aprilie 2010, instrucțiunile consulare comune (CCI) și Acțiunea comună 96/197/JAI³, stabileau modalitățile privind țările terțe ai căror resortisanți erau supuși obligației de a deține viză de tranzit aeroportuar (VTA). Aceste prevederi se aplicau tuturor persoanelor de o anumită naționalitate, cu excepția cazului în care dețineau un permis de ședere eliberat de Irlanda, Regatul Unit sau de

¹ JO L 243, 15.9.2009.

² C(2010)1620 final.

³ JO L 63, 13.3.1996, p. 8.

anumite țări terțe (Canada, SUA, Japonia etc.), presupunându-se că aceste persoane nu ar prezenta un risc de imigrație ilegală în statele Schengen.

În 2008, anumite state membre au luat inițiativa de a modifica anexa 3 la CCI, astfel încât să se prevadă că, pentru același motiv, titularii vizelor eliberate de anumite țări terțe ar trebui, de asemenea, să fie exonerati de obligația de a deține VTA atunci când călătoreau în statul terț (sau Irlanda sau Regatul Unit) care a eliberat viza sau în orice alt stat terț. În mod similar, persoana în cauză ar fi exonerată de obligația de a deține VTA atunci când se întorcea din statul terț care a eliberat viza după utilizarea acesteia. Persoana nu ar fi exonerată de această obligație atunci când se întoarce din oricare altă țară terță decât țara emitentă, deoarece, dat fiind că aceasta nu mai deține o viză valabilă pentru una dintre țările menționate la articolul 3 alineatul (5) litera (c), nu se mai poate presupune că persoana nu prezintă un risc de imigrație ilegală în statele Schengen.

Aceste dispoziții urmau să fie adoptate în Codul vizelor, însă, datorită faptului că au fost omise cuvinte esențiale la articolul 3 alineatul (5) literele (b) și (c), situația juridică este neclară.

Pe parcursul perioadei de elaborare a manualului, s-a luat în considerare remedierea problemei prin intermediul unor orientări care să exprime această intenție. Din cauza faptului că manualul nu poate crea obligații juridice pentru statele membre, este necesară modificarea Codului vizelor pentru a se asigura securitatea juridică și aplicarea armonizată a normelor. O astfel de clarificare are o importanță practică pentru fiecare călător și pentru companiile aeriene.

Propunerea se limitează la modificarea tehnică constând în clarificarea textului existent.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE STUDIILOR DE IMPACT

Cele două aspecte acoperite de propunere au fost discutate în cadrul Comitetului pentru vize și a Grupului de lucru pentru vize, statele membre susținând luarea unei inițiative de către Comisie privind o modificare limitată a Codului vizelor.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Articolul 3 alineatul (5) literele (b) și (c) din Codul vizelor ar trebui modificat, astfel încât să se precizeze că:

- resortisanții țărilor terțe care dețin o viză sau un permis de ședere valabil eliberat de un stat membru care nu aplică integral politica comună în materie de vize fac obiectul exonerării de obligația de a deține VTA;
- exonerarea de obligația de a deține VTA se referă la persoanele care dețin o viză valabilă atunci când călătoresc în țara terță care a eliberat viza și în orice altă țară terță, precum și atunci când se întorc din țara terță care a eliberat viza, după utilizarea acesteia.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Este necesar să se clarifice normele privind tranzitul prin zonele internaționale ale aeroporturilor pentru a se asigura securitatea juridică și transparența.
- (2) Resortisanții țărilor terțe care fac obiectul obligației de a deține viză de tranzit aeroportuar în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009, care dețin o viză valabilă eliberată de un stat membru, Canada, Japonia sau Statele Unite ale Americii sau care dețin un permis de ședere valabil eliberat de un stat membru, Andora, Canada, Japonia, San Marino sau Statele Unite ale Americii sunt exonerati de obligația de a deține viză de tranzit aeroportuar. Ar trebui să se precizeze faptul că această exonerare se aplică, de asemenea, titularilor de vize sau permise de ședere valabile eliberate de statele membre ale Uniunii Europene care nu participă la adoptarea prezentului regulament și de statele membre ale Uniunii Europene care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului Schengen.
- (3) În ceea ce privește persoanele care dețin o viză valabilă, exonerarea ar trebui să se aplice atunci când acestea călătoresc în țara emitentă sau în orice altă țară terță și atunci se întorc din țara emitentă după ce și-au utilizat viza.
- (4) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁴, care intră sub incidența domeniului menționat la

⁴ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv⁵.

- (5) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁶, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului⁷.
- (6) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/CE a Consiliului⁸.
- (7) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul a decis cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (8) Prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen⁹; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (9) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen¹⁰; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (10) În ceea ce privește Cipru, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

⁵ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁶ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁷ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁸ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

⁹ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

¹⁰ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

- (11) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009, literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(b) resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere valabil eliberat de un stat membru al Uniunii Europene care nu participă la adoptarea prezentului regulament sau de un stat membru al Uniunii Europene care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului Schengen, sau care dețin unul din permisele de ședere valabile menționate în anexa V, eliberate de Andora, Canada, Japonia, San Marino sau Statele Unite ale Americii, care îi garantează titularului un drept de readmisie necondiționat;
- (c) resortisanții țărilor terțe care dețin o viză valabilă pentru un stat membru al Uniunii Europene care nu participă la adoptarea prezentului regulament sau pentru un stat membru al Uniunii Europene care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului Schengen, Canada, Japonia sau Statele Unite ale Americii, atunci când călătoresc în țara emitentă sau în orice altă țară terță, sau atunci când se întorc din țara emitentă, după ce au utilizat viza;”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a [douăzecea] zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele